

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Suumma [!] de laudibus christifere virginis Marie

Albertus <Magnus, Heiliger>

Colonie, 1502

VD16 A 1357

Questio q[ua]rta de sexu in q[uo] apparuit cu[m] respo[n]sione

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69610](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69610)

De sexu in quo apparuit.

Bestio quarta de sexu in q̄

Qapparuit. Et videt̄ q̄ in sexu femineo. assumptio em̄ for
me hūane hic nō erat nisi ppter eā q̄ illuminabat. ḡ q̄cū
q̄ sex⁹ mag⁹ p̄gruebat ei q̄ recepit illuminatōez p̄ illū sexū debebat fie
ri. hic aut̄ sexus ē femine⁹. nā p̄gruet⁹ loquit̄ femina femine. virgo
ḡgini. ⁊ cū p̄turbatōe minori audit ḡgo ḡgine q̄ ḡgo vir. ḡ in sexu
femineo debuit fieri apparitio. ¶ S̄ sup̄ illd̄. Que cū audisset
turbata ē ⁊c. dr̄ glo. Propriū ē virginū ad viri ingressus pauere. ḡ
fuit vir. ¶ In oib⁹ apparitōib⁹ alijs q̄ fuerūt figure isti⁹ annūcia
tiōis angeli app̄auerūt in forma viril' sex⁹. ḡ ⁊ hic. ¶ Qd̄ p̄cedimus
dicētes ad obiecta. q̄ sexus femine⁹ nō ē illuminatiuus. s̄ mag⁹ illu
miabil' fm̄ aplm̄ q̄ dr̄ Mulieres in ecclia taceāt s̄z domi iterrogēt⁹
ros suos. caput em̄ mulier⁹ ē vir. Un̄ cū illuminās iḡtū tal' dignior
sit illuminato poti⁹ illumia⁹ b̄ssime ḡgis debuit fieri i sexu digniori

Cōtra p̄o

So lo
D

Bestio quinta de etate in

Quorū etat⁹ sp̄ apparuit. Et videt̄ p̄mo q̄ in etate puerili.
q̄ ⁊ eodē ē nūciatio ⁊c q̄ p̄cessit p̄phetatō. s̄z p̄phetia ē
de puero. ḡ annūciatio ē de puero. s̄z p̄prietates nūciū debēt fm̄ p̄p̄ta
tes nūciatū taxari. ⁊ vt dictū ē q̄ Gabriel iō appellatus ē fortitudo
dei. ḡ in specie puerili apparere debuit. q̄ puerum nūciauit.

Cōtra p̄o

¶ S̄ Aug. dr̄. nūciare venit id qd̄ erat sup̄ naturā. ⁊ qd̄ erat
gr̄e ⁊ nō nature. s̄z q̄ femina p̄cipit h̄ ē fm̄ naturā. q̄ at femina circū
dat viz in vtero erat sup̄ naturā. ḡ ḡgel⁹ annūciabat viz. ḡ i sp̄ virili
apparere debuit. ¶ Itē annūciatio ysaac fiebat in sp̄ virili. ḡ ⁊ ista.

3. **V**idēt̄ aut̄ q̄ fieri debuit in sp̄ iuuenili. Senex em̄ inḡtū
h̄mōi dr̄ defectū silr̄ et puer. iuuenis at̄ dr̄ nouitates
cū p̄fectōe. h̄ at̄ annūciat ille q̄ fuit nouus fm̄ hūanitatē. p̄fect⁹ ḡq̄
fm̄ diuinitatē. ḡ i sp̄ iuuenili debuit annūciari. ¶ Itē ad idē dr̄ Dio.

4. q̄ iuuenile fr̄ innouat⁹ ⁊ sp̄ vital' virtut⁹ p̄fectōez. inouat⁹ ecce nouitas
h̄ hūanitat⁹ sp̄ vital' virtut⁹. ecce h̄ eternitas ⁊ viuacitas vitat⁹. ḡ iu
uenile nouū p̄lectif hūanitat⁹ ⁊ eternū diuinitat⁹. ḡ in forma iuue
nili. qd̄ p̄cedim⁹. ¶ Ad triū at̄ r̄ndētes dicim⁹. q̄ forma iuuenil' cō
gruebat illuminatōi ⁊ nō puerilis vlt' senilis. Pueri em̄ nōdū p̄fecte
vtunt discretōne virtutum ⁊ sensuū. Senes em̄ deficiunt fm̄ sensum
neutra at̄ p̄ueniebāt illuminatōi. Ubi at̄ necessaria est discretio sen
suum ⁊ vigor organorum. ibi oportet esse conuenientem etatem.

So ad triū

E

¶ Nec obstat eum puez appellatū fuisse ab ysaia cū eū etiam pa
trem appellat fuisse seculi.